

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivis Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

III. De simonia, & ne aliquid pro spiritualibus exigatur vel promittatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](#)

2 ciantis proprium delictum est calumnia, i. lumnator accipitur tribus modis, quo posui D. b. t. sed hic calumniator accipit in t. t. D. ad senatusconsul. Turpil, qui falsa crimina sciens intendit. Hic mia notatur. ij. q. 3. c. 1. & regulariter p talionis afficitur, id est, ea quæ reo in fuisset, si crimen probatum fuisset. *E. 3. E. q. 8. c. 3. E. 4.* ut etiam jure civi vetur, sicuti docui. *ad t. D. ad senatus Turpil.* Subdiaconus autem calumniosusans diaconum, officio subdiaconatus vatur, & verberibus publice castigatus in illum mittitur. *cap. 1.* Denunciator vero probatione criminis deficiens, ab officio beneficio suspenditur, donec ostenderetur non calumniandi animo ad denunciacionem processisse. *c. 2.*

III. De simonia, & ne aliquid pro spiritibus exigatur vel promittatur.

1 **S**equuntur crimina, quæ accusato sive nunciato objiciuntur. Haec vel sunt contra primam, vel contra secundam tabulam decalogi. §. Contra primam tabulam septem crimina; quorum primum est simonia, cuius definitio in posteriori hujus natione parte indicatur. Simonia namque est men, quod tunc admittitur, cum aliquid pro immo

umnia, spiritualibus exigitur, vel promittitur. Sed
is, quo spiritualium appellatione intellige, non so-
or accipit res proprie spirituales, ut consecrationes,
rpill, p benedictiones, Sacramentorum distributio-
. Hic c. non satis. 8. c. cum in Ecclesiæ 9. c. nemo
lariter p. c. ea quæ. 16. cum sim. sed etiam res spiri-
re eo in tualibus adnexas, ut præbendas. Inf. q. 3. c. si
Tet. ea. q. 3. c. si
ure civi quis objecerit. §. Dicitur autem simonia a
senatus Simone mago, qui primus in novo testamen-
to hoc scelus admisit. Inf. q. 1. qui studet II.
Ac dividitur, I. In conventionalem & men- 4
talem. Conventionalis est, cum aliquid da-
gatus in est, aut de dando convenit. Sup. de con-
tactor veni-
ab offici-
ostender-
nunciatio-
terdum pro eo pecuniam præsentem exigit,
interdum promissione contentus est. Men-
dis Simonia est, cum nullum factum inter-
essit, sed sola prava dantis aut recipientis
mens & intentio. c. tua nos 24. & c. ult. II.
latria genera: quia triplex est genus mune-
fato fuit, quod est Simoniæ causa; aliud enim est
vel sunt munus ab obsequio, id est, servitus, indebita
tabula restita: aliud munus a manu, hoc est, pe-
culium; aliud munus a lingua, nempe laus &
m. est favor. Inf. q. 1. c. nonnulli. 115. Pecuniæ appella-
hujus na-
tione intellige quicquid homines possident.
nque elin-
aliquid pri-
immobilis, sive incorporalis. D. de verb. signif.
i 4

l. pe-

5 l. pecuniae nomine. 222. §. Nota primo. quem dici simoniace electum, etiam si eo ignorantे datum vel promissum fuerit. 6 nobis fuit. 27. §. Nota secundo, simoniaceum non committere, qui aliquid habet offert, non ut hac ratione aliquid simoniaceum aut spirituali adnexum acquirat. 7 §. Nota tertio, alios simoniace ordinantes, alios simoniace a non simoniaciis, alios non simoniace a simoniaciis. Inf. statuimus ut sicut. 107. §. ultim. Et can. statuimus decretum. 108. Et can. seqq. Ill. pecunia aliquid Ecclesiasticum redemptum, qui ab eo accepit, & qui pro eo intentum infamia notantur. Inf. q. 3. c. ult. IV. in hoc crimine perseverant, perpetuo a themate feriuntur. d. quest. 3. c. si quiescet. 2. V. Pecunia accepta restituatur. cap. si quis dator. id est, confiscatur. ibidem.